

Bogár Lászó: Átlagos év

2026 január 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Már a hetvenes évek végén is azt mondogattuk kesernyés önirónia?val, hogy na, ez is egy átlagos év volt, vagyis rosszabb, mint a tavalyi, de egész biztos, hogy jobb, mint amilyen a jöv? év lesz

Ha ebb?l kiindulva vesszük szemügyre a 2025-ös évet egy kicsit elbizonytalanodunk. Hiszen azért az idei év során

legalább kicsi remény mégis csak adódott a békére, ami aztán így az év végére el is fogyott szépen. Másfel?l bár most az év végére elfogyott ugyan a remény, de a lélek valahogy nem tud belenyugodni abba, hogy ugyanolyan reménytelen marad a világ jöv?re is, mint amilyennek most az évvégén átéljük. Szóval próbáljuk ennek a most véget ér? „átlagos” évnek a mélyebb rétegeit is áttekinteni, hátha ott inkább találunk választ a bennünk kavargó kérdésekre.

Az ember mindig a jelenségekkel találkozik, de mindig a jelenségek örvényei alatti rétegeket, az ott megbúvó „lényeget” szeretné megérteni, és ez itt a bökken?, mert hogy mi is volna ez a lényeg, ami, mint tudjuk „soha sem látható”. Hisz, bár a „világlátvány” optikailag ugyan minden ember számára ugyanaz, de mégis megrendít? átélni, hogy ugyanaz az egy (azaz EGY) darab világlátvány egész másfajta világot jelent minden ember számára. Ahogy Oswald Spengler mondja a Nyugat alkonyában „annyi világ van, ahány lény a világon”. Mindenkinek tehát saját elbeszélési módja van ugyan a világlátvány leírására, de végzetes tévedés volna azt gondolni, hogy ez egyúttal azt is jelenti, hogy mindenkinek „igaza is van”. Mert az igazság köszöni szépen jól van akkor is, ha adott esetben nulla szavazatot kap valamilyen „demokratikus” megmérettetésen, vagyis az igazságnak, ami a valóság adekvát tükrözése, logikailag semmi köze a „többség” vélekedéséhez.

Na, ezzel sikerült is talán az összes létez? biztosítékot kiütnöm, mert hogy miféle szörny?séges feltételezés az, hogy a többség is tévedhet, meg egyébként is teljes egyenl?ség van, tehát mindig minden szavazat ugyanannyit ér. Csak nagyon hallkan és illedelmesen jegyzem meg, hogy egyfel?l a „tömeg” nemcsak a fizikában, hanem a „társadalom-fizikában” is a „tehetetlenség” szinonimája, másfel?l pedig az emberi világ örök id?kt?l fogva szellemi hierarchiára épült, és valójában arra épül ma is. A most átélhet? világlátvány éppen azért mutat totál-káoszt, mert bár a világ ma is szellemi hierarchiára épül, csakhogy a világ anyagi-fizikai („anyagcsere”) folyamatai feletti ellen?rzést gyakorló er? látszólagos szellemi fölénye egy ügyesen elrejtett, a „liberális demokrácia és szabad piacgazdaság” jól hangzó hamis megnevezése mögött meghúzódó léter?szak és diktatúra „terméke”. Mindezt háromezer év óta úgy érik el, hogy a közvetít? mez?ket, a kereskedelmet, a pénzt és a médiát fegyverként használják az emberi létezés parazita kifosztására. Ez az, amir?l Martin Heidegger német filozófus azt írta, hogy ez nem más, mint a „létez?k brutális kiszakítása a létezésb?l”, vagyis mindez az emberiség történetének legborzalmasabb háborúja, egy folyamatosan tartó „lét-háború”. Amit eddig azért tudott viszonylagos „békeként” eladni a világot irányító er?, mert az engedelmes munkaer? és fogyasztóer? állatként üzemeltetett emberiség „célfüggvényévé” a fizikai élvezetek kielégítésére alkalmas anyagtömeg szakadatlan növelését tette, és ennek viszonylagos biztosításával formálisan legitimálni tudta ezt a permanens lét-háborút. Ám kissé leegyszer?sítve és nyersen fogalmazva elfogyott a legitimáció alapját jelent? híg moslék, így a haszonállatok tömegei számára pótlékként „valami mást” kellett kitalálni. Ezt a célt tölti be a kiprovokált háborúknak az a láncolata, ami világunkban most belobbanni látszik.

Béke tehát nemcsak „egy nap alatt” nem lett, hanem egy év alatt sem, és amíg ez az egész emberi létezés számára legsúlyosabb kérdésként felmerül? összefüggés nem lesz elbeszélhet?, illetve az ehhez kapcsolódó teend?k nem lesznek megbeszélhet?k addig nem is lesz értelmezhet? a béke. Annyiból kétségtelenül nem „átlagos” ez az év, hogy megjelent egy halvány reménysugár. Az új amerikai elnök az eddigit?l eltér?, s?t az eddig értelmezhetetlen mélység? kérdésekre is reagálni képes elbeszélési kerete és fogalomkészlete megnyithatja azt a „beszéd-teret”, ahol egyáltalán elkezd?dhet a szembenézés mindazzal, amit felvázolni igyekeztem.

Mindez önmagában még nem jelent békét, s?t átmenetileg még fokozódhat is a lét-háború, hisz újabb törésvonalak mentén mutathatja meg iszonyú erejét a világhatalom lemeztektonikája, de legalább esély nyílik az „apokalipszisre”, ami ugyan félelmetesen hangzik de az antik görög nyelvben ez „csak” azt jelentette, hogy „lehull a lepel”. A lepel lehullása pedig a világlátvány eddigi értelmezését is átalakíthatja. Nem kicsit, NAGYON.

Az emberiség nagy részét a média, mint a „globális valóságipari m?vek” értelmez?-hatalmi részlege, eddig a hamis értelmezések ketrecében tárolta, de ha e ketrecbe zárt emberiség számára egyszerre csak a drámaian megváltozott látvány lesz a valóság, ez sok mindent megváltoztathat. A most véget ér? „átlagos” (pontosabban csak annak látszó) 2025-ös év tehát visszatekintve esetleg nagyon nem átlagos lesz majd, ha ezek mögött a változások mögött valóban olyan mélység? és intenzitású szellemi energiaáramlások húzódnak, amelyek háromezeréves trendfordulót jeleznek. Azt, hogy az egész emberi létezés számára egy ma még nem meghatározható, de az elmúlt évezredek él?sköd? létmódjától gyökeresen eltér? létértelmezés éppen ebben a kritikus évben ért el ahhoz a kritikus elágazási ponthoz, amelyt?l minden megváltozik.

Bogár László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló